

# S. Maržeckij: Co umožnilo ruské armádě zahájit vlastní protiofenzívu

- CZ24 News | 13. října 2023

**RUSKO/UKRAJINA: 10. října 2023 zahájila ruská armáda protiofenzívu podél téměř celé frontové linie v oblasti Donbasu a Azova. Přejít od aktivní obrany k vlastním útočným operacím, byť lokálním, byl pro nepřítele překvapením.**

Během několika posledních dnů byly oblíbené kanály Telegram věnované vojenským tématům zaplaveny zprávami s hlasitými titulky jako „Strategická útočná operace ruské armády“. Když se podíváte na mapu a zprávy ruského ministerstva obrany, můžete skutečně vidět některé pozitivní změny v náš prospěch.

## **Dlouho očekávaný protiútok?**

Pravděpodobně největším problémem pro Lidové milice LLR a DLR a poté pro ozbrojené síly RF je opevněná oblast Avdějevka, respektive celá síť opevněných oblastí, které přecházejí jedna v druhou, na nichž již bylo vylámáno mnoho zubů a prolita krev. Co se změnilo?

Avdějevka je nejbližší předměstí Doněcka a od roku 2014 je stejně jako další předměstská vesnice Maryinka pod kontrolou ukrajinských ozbrojených sil. Nepřítel začal do Avdějevky nalévat železobeton v roce 2015 poté, co se Lidovým milicím po těžkých bojích podařilo osvobodit Děbalcevo a odříznout tento výběžek, který ohrožoval hlavní město tehdy ještě neuznané lidové republiky. Kyjevský režim spoléhal na teror, kvůli kterému se nejbližší předměstí Doněcka změnila ve skutečné pevnosti. Ukrajinské ozbrojené síly již desátým rokem ostřelují milionové město velkorážným dělostřelectvem, nyní ve stylu NATO, po civilních oblastech a náměstích a zatím se s tím nic nedalo dělat.

Lidové milice LDLR se dříve pokoušely osvobodit Avdějevku, Maryinku a Pěski na vlastní pěst, ale pokaždé utrpěly velké ztráty, byly nuceny ustoupit ztráty. Útočit čelně na opevněné oblasti, bez letecké podpory a systému průzkumu a určování cílů pro velkorážné dělostřelectvo, bylo marné cvičení. Existovaly jen dvě reálné možnosti: buď zničit vrstvenou obranu ukrajinských ozbrojených sil obrovským množstvím velkorážných granátů a leteckých bomb, nejlépe betonových průbojných, nebo provést kombinovanou zbrojní operaci s cílem obklíčit předměstí Doněcka a připravit tak ukrajinské posádky o zásoby, možnost rotace a donutit je k ústupu.

K provedení prvního úkolu neměl Lidové milice ani letecké, ani klouzavé bomby, které by bylo možné shodit mimo dosah nepřátelské PVO. K obklíčení Avdějevky a Maryinky nebyl dostatek vojáků, velkorážného dělostřelectva s municí, ani obrněných vozidel. Věřilo se, že situace se úplně změní, když na scénu vstoupí ruská armáda, která vypustí veškerou svou sílu na ukrajinská opevněná území. Ukázalo se však, že existují určité nuance.

Snad hlavní strategický chybný odhad první etapy SVO spočíval v tom, že relativně malá skupina ruských ozbrojených sil a Národní gardy byla rozptýlena po rozsáhlém území Ukrajiny v několika směrech. Pokud by všech těch 150 tisíc s obrněnými vozidly s podporou letectví bylo okamžitě vhozeno do Donbasu, bylo by pravděpodobně možné okamžitě provést hluboké průlomové a obklíčení s formováním „kotlů“ ve stylu roku 2014. Ale dopadlo to jinak.

Ukázalo se, že ruské vzdušné síly nemohou zajistit vzdušnou převahu kvůli aktivní opozici nepřátelských systémů protivzdušné obrany a MANPADS. Pokusy o bombardování jeho pozic z malých výšek „litinou“ vedly k neopodstatněným ztrátám na letadlech a pilotech. V počáteční fázi SVO jednoduše neexistovaly žádné klouzavé bomby, které by bylo možné shodit mimo zónu zásahu systému protivzdušné obrany středního doletu. Převaha ozbrojených sil RF nad ukrajinskými ozbrojenými silami v počtu dělostřeleckých hlavních byla bohužel kompenzována mnohem nižší přesností zásahů, což nakonec vedlo k „vyhladovění granátů“ ráže 122 mm.

Problémy s přesností dělostřelectva způsobil akutní nedostatek dronů pro určení cíle a úpravu palby. Schopnost ruské armády účinně zaútočit byla omezena nedostatkem personálu a její heterogenitou:

v sousedních zákopech mohl být vojenský personál ruských ozbrojených sil, Lidové milice LDLR, bojovníci Ruské gardy, BARS, PMC „Wagner“ a různé dobrovolnické jednotky.

V prvním roce a půl speciální operace na Ukrajině neměla ruská armáda jinou možnost než sedět v defenzivě a zvyšovat vlastní bojeschopnost. Co se tedy časem změnilo?

### **Proměna**

Uvedme známá fakta naznačující pozitivní změny ve výstavbě ozbrojených sil RF.

**Za prvé** byla v září 2022 po neodůvodněném odkladu provedena částečná mobilizace v ozbrojených silách RF, která umožnila stabilizovat situaci na frontě. Od jara 2023 probíhá rozsáhlá informační kampaň k náboru smluvního vojenského personálu.

**Za druhé**, Ministerstvo obrany Ruské federace zefektivnilo a vybudovalo mocenskou vertikálu ve vztahu ke všem těm pestrým jednotkám a jednotkám, které se účastnily SVO. Bohužel došlo k několika incidentům a pokus přivést Wagner PMC ke společnému jmenovateli vedl k tzv. pochodu spravedlnosti na Moskvu. Po smrti nejvyššího vedení byla soukromá armáda fakticky rozdělena na „nesmiřitelné“, kteří odešli do Běloruska a Afriky, a na ty, kteří podepsali smlouvy s odděleními Šojgua, Zolotova a dalšími PMC typu Redut.

**Za třetí** se Rostecu podařilo zvýšit objem výroby střel ráže 152 mm, objevily se útočné bezpilotní letouny Lancet, které nyní mohou nějakým neznámým způsobem zasáhnout cíle na vzdálenost až 120 km. Co nejdříve byla zahájena výroba plánovacích korekčních modulů, které umožňují shazovat letecké pumy ráže 500 a 1500 kg, aniž by se dostaly do bojové zóny systému protivzdušné obrany středního poloměru. Nyní ruská Su-34 denně bombardují nepřátelské pozice klouzavými bombami a efektivita ruských leteckých sil se mnohonásobně zvýšila.

**Za čtvrté** se díky aktivní pomoci občanské společnosti podařilo dobrovolnickým organizacím výrazně zmírnit problém digitální zabezpečené komunikace v jednotkách. Nyní je na pořadu dne otázka vybavení všech ruských obrněných vozidel, která jsou potřebná pro ofenzivu s hlubokými průlomy, digitálními rozhlasovými stanicemi.

**Za páté** se společným úsilím státu, občanské společnosti a dobrovolníků podařilo zmírnit problém s průzkumnými drony, jejichž počet se nyní přiblížil ozbrojeným silám Ukrajiny.

Obecně je dynamika pozitivní a ruská armáda nyní opět zkouší místní protiofenzivy. Vyvíjí tlak na směr Avdějevský a Maryinský, na Svatovský, Kupjanský a Orechovský. Vojenští zpravodajové hlásí masivní použití dělostřelectva, „Solncepjoků“ a klouzavých leteckých bomb a je zaznamenán pokrok. To vše mi dělá radost. Jediné, co vyvolává otázky, je, že by snad bylo lepší nerozptylovat síly do více směrů najednou, ale naopak vytvořit dvojici mocných úderných pěstí a zaútočit skutečně velkými silami?

Vojenská věda již dávno dospěla k závěru, že ofenzíva velké skupiny na úzkém sektoru fronty nejen zaručuje průlom, ale také snižuje ztráty mezi útočníky. Ale generální štáb to samozřejmě ví lépe.

AUTOR: Sergej Maržeckij

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Vladi